

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **T. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem T. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 29 maja 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje T. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 3 czerwca 2013r. do dnia 30 września 2015r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29.05.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) odmówił T. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na brak stwierdzonej niezdolności do pracy.

W odwołaniu T. S. domagała się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

T. S. (ur. (...)) w dniu 29.03.2013r. wystąpiła z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Z zawodu jest krawcową, pracuje na stanowisku starszego woźnego sądowego.

Lekarz orzecznik nie stwierdził u odwołującej niezdolności do pracy. Komisja lekarska, rozpoznająca sprzeciw wnioskodawczyni, podobnie jak lekarz orzecznik, uznała ją za zdolną do pracy.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawczynie, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj schorzeń rozpoznanych u odwołującej. Biegli lekarze sądowi zostali zobowiązani do wypowiedzenia się czy wnioskodawczynie jest częściowo niezdolna do pracy, jeżeli tak, czy jest to niezdolność stała czy okresowa. Przy sporządzaniu opinii biegli uwzględnili zgromadzoną w sprawie dokumentację medyczną oraz przeprowadzili badanie odwołującej.

Biegli z zakresu neurologii, chorób wewnętrznych i diabetologii rozpoznali u wnioskodawczynie schorzenia diabetologiczne, neurologiczne, kardiologiczne, reumatologiczne i otyłość. Zaopiniowali, iż ich przebieg i zaawansowanie czynią odwołującą niezdolną do pracy na okres od 03.06.2013r. do 30.09.2015r. Schorzenie diabetologiczne, na które jest leczona od 1997r., powoduje wystąpienie przeciwwskazań do wykonywania prac – zawodów – wymagających dobrego wzroku, jak zegarmistrz, krawcowa czy wymagające dużego wysiłku fizycznego, które mogą doprowadzić do powikłań diabetologicznych (opinia k.9-12, uzupełniająca k. 29-30). Schorzenia diabetologiczne i kardiologiczne wymagają ponadto stałego przyjmowania leków w określonych dawkach i porach. Pomimo prowadzonego leczenia cukrzyca nie jest wyrównana, co grozi powikłaniami.

Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 57 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: 1) jest niezdolny do pracy; 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy; 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 58 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego (art. 57 ust. 1 pkt 2), uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat. Okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Kwestię niezdolności do pracy reguluje art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zgodnie z którym niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust.1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust. 2) zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

Jak stanowi art. 13 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowań, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezabędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Kwestię niezdolności do pracy Sąd rozważył bazując przede wszystkim na opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu schorzeń, na które cierpi wnioskodawczynie. Opinia biegłych lekarzy sądowych została sporządzona fachowo, w oparciu o aktualną wiedzę, przedstawione w nich wnioski poparte są odpowiednimi argumentami. Biegli sądowi w należyty sposób wyjaśnili przedstawione przez Sąd zagadnienia, wskazali na czym oparli swe tezy i co stanowiło ich podstawę w opinii głównej jak i uzupełniającej.

Sąd oddalił wniosek organu rentowego o powołanie biegłego lekarza medycyny pracy, uznając sprawę za dostatecznie wyjaśnioną. Przy ocenie niezdolności do pracy odwołującej decydujące znaczenie ma niewyrównana cukrzyca, insulinozależna, leczona od wielu lat (1997r.). W ocenie diabetologa wykonywana przez odwołującą praca fizyczna – wóźnej sądowej, jest przeciwwskazana z uwagi na brak możliwości regularnego spożywania posiłków i oznaczenia glikemii, co zalecane jest 6-8 razy dziennie w przypadku odwołującej.

Zdaniem Sądu jest to fachowe i dostateczne wyjaśnienie przyczyn uznania odwołującej za częściowo niezdolną do pracy na okres nieco ponad roku. Ponadto w opinii uzupełniającej biegli wyjaśnili również, że przeciwwskazana dla chorych na cukrzycę jest praca wymagająca dobrego wzroku – jak np. krawiec (zawód wyuczony). Należy też zwrócić uwagę na pozostałe schorzenia m.in. reumatoidalne zapalenie stawów i stan po operacji zespołu cieśni nadgarstka lewego. Wnikliwa analiza opinii biegłych sporządzonych w tej sprawie pozwala na rozwianie wątpliwości organu rentowego bez konieczności przedłużania postępowania i kolejne badania odwołującej. Konkluzje opinii były zgodne, stanowcze i jednoznaczne. Sąd uznał ją za wiarygodny dowód w sprawie i uwzględnił w całości zawarte w niej wnioski.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

DP/mt